Выходить у Львовѣ що дня (кромъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8 Улиця Чарнецкого.

Редакція пôдъ ч. 4 Улиця св. Антонього.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к
мѣсячно . . . . 20 к
Подиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 51. Вторникъ 5 (17) Марта 1891. Рôкъ I.

Переглядъ полiтичный.

Минувшiй тыждень не принѣсъ ничь важнѣйшого въ полiтицѣ. Въ Австрiи ôдбували ся дальшй выборы до Думы державнои, котрыхъ вѣрный образъ представимо читателямъ по скôнченю послѣдныхъ выборôвъ.

Переговоры въ справѣ торговельного договору тревають и есть надѣя, що вскорѣ прiйде до пôдписаня угоды. Крикуны нѣмецкй, аґраристы утухли, за то правительство нѣмецке перше такъ уступчиве зачинае нынѣ стало стояти при своихъ вымогахъ. Єсть однакъ певнôсть, що дотеперѣшнй переговоры зôрванй не будуть. По пôдписаню договору того приступить правительство до навязуваня умовъ зъ другими державами.

Угорска Дума державна ôдбула на дняхъ послѣдне засѣданье передъ святами, и ôдложена зôстале до дня 13 цвѣтня.

Въ Нѣмеччинѣ въ послѣдныхъ дняхъ уступило двохъ мужѣвъ, першiй министръ Госльеръ, котрого димисiю цѣсарь принявъ, и б. п. дръ Людовикъ Виндгорстъ, голова центрумъ католицкого. Яка рôжниця въ обохъ! Наколи першiй, мимо тôльколѣтного свого урядованя уступае нѣкимъ не пращаный и уступленье его узнають всѣ за щастье для державы, за другимъ жалують всѣ, почавши ôдъ католикôвъ, а скôнчивши на протестантахъ, зъ хочь зъ послѣдними стоявъ ôнъ въ вѣчной борбѣ. Страта се для державы знатна и великои полiтичнои ваги, бо якъ правдиво зазначила *Germania*, бувъ се мужь, безъ котрого годѣ собѣ погадати репрезентацiи справы католицкои.

Не можна чогось подôбного сказати о уступившôмъ министрѣ Госслерѣ. Слѣпе орудiе въ рукахъ кн. Бисмарка такимъ самымъ зôставъ и пôзнѣйше. Закипѣлый въ ненависти до Славянъ, а именно Полякôвъ, цѣлу свою дѣяльнôсть звернувъ здаесь на тое, щобы вынародовити Позпаньщину. Уступленье его, цѣлкомъ не ôдмѣнне ôдъ уступленя всѣхъ давнѣйшихъ сторонникôвъ кн. Бисмарка. Не тайне ще передъ кôлькома мѣсяцями, ôдкладало ся зъ дня на день, ажь опôсля „станъ здоровля“ погôршивъ ся о стôлько, що конечнымъ оказуе ся принятье димиссiи давно вже пôдсуненои. Но уступившiй министръ бувъ вже послѣднымъ приклонникомъ старыхъ порядкôвъ. Цѣсарь нѣмецкiй, окруженый теперь людьми дôбраными, приклонными его волѣ, безъ взгляду на се, годять ся зъ нею чи нѣ.

Кандидатура посольска Бисмарка зацѣкавлюе цѣлу прасу. Два давнй таборы станутъ супротивъ себе, бисмарковцѣ и соцiялисты, окаже ся, кто сильнѣйшiй. Вже теперь предвиджують стислѣйшiй выбôръ. Многй часописи запытують, до якои партiи приступить Бисмаркъ? Правдоподôбно, що схоче ôнъ утворити свою партiю осôбну, котра стане ся може не конче прiятною парляментови.

Баварiя обходила роковины 70 лѣтныхъ уродинъ свого князя регента. По той Причинѣ выславъ цѣсарь письмо гратуляцiйне до юбилята, зазначаючи въ немъ, що погляды ихъ и стремленя суть однакй. Загаломъ, цѣсарь Вильгельмъ користае зъ кождои способности, щобы заявити свои погляды и лагôднымъ зношеньемъ ся позыскуе собѣ мужѣвъ, на якихъ опôсля числити може. Полiтика така звычайно не заводить.

Россiя якъ звычайно ґаздуе на востоцѣ. По двохъ мѣсяцяхъ неприсутности, вернувъ теперь до Румунiи посолъ россiйскiй Хитрово. Причина его неприсутности розъяснила ся доперва що-но. Показало ся, що п. Хитрово домагавъ ся ôдъ бувшого презеса габинету, пана Ману, выдаленя зъ Румунiи двохъ пôдозрѣлыхъ о нигилизмъ пôдданыхъ россiйскихъ. Отримавши ôдповѣдь ôдмовну освѣдчивъ, що выѣзджае и поверне ажь по уступленю п. Ману и додержавъ слова, бо приѣхавъ до Букарешту въ два днѣ по заименованю п. Фльореску презесомъ габинету, въ складъ котрого входить звѣстный Руссофиль п. Catargiu, яко министръ скарбу. Хитровъ звернуръ ся до нового министра справъ внутрѣшныхъ зъ своимъ жаданьемъ и два Россiяне мусѣли выѣхати зъ Румунiи. Стало ся, якъ хотѣвъ згаданый посолъ россiйскiй, а заразомъ показало ся, кто паномъ въ Румунiи. Дивна се рѣчь. Румуны угорскй жалкують ся на мадярызованье ихъ дѣтей. Чомужъ не подивлять ся они на то, якъ въ властивôй ихъ колебсли, въ Румунiи, Россiяне роблять що хотять, або якъ страшна доля братей ихъ зôстаючихъ въ Бесарабiи пôдъ Россiею? Здаесь, що тогды не робили-бы тôлько крику безпотребного.

По перенисцѣ, може не найетстичнѣйшôй, Гарашанина зъ королемъ Миляномъ, утихло въ Сербiи. Реґенцiя хоче вызыскати присутнôсть короля Миляна въ Бѣлградѣ на то, щобы довести до якогось можливого порозумѣня межи королемъ а Наталiею. Ристичь пропонуе Милянови, щобы позоливъ королевôй на виджене ся зъ сыномъ Александромъ въ дняхъ святочныхъ, пôдъ условiемъ, що королева зъобовяже ся не забурювати супокою публичного. На пôдставѣ давного зôзволеня королѣвского мае министръ вôйны выслати 20 официрôвъ до Россiи, де будуть они дальше образувати ся.

Францiя радить въ парляментѣ о Термидорахъ, образахъ и перегонахъ кôньскихъ

КРЕСТЪ НА СТЕПѢ.

(Перекладъ въ I. Корженьовского).

(Дальше).

Щобы вже не роздѣляти ся, высѣли зъ повозу и Калинецка пôддала гадку, щобы пѣхотою йти до табору. За даными знакомъ Семенъ погнавъ, за нимъ рушивъ Михайло, котрому пильно було дôстати ся до товариства добрыхъ людей и побачити чи будуть жолобы для коней, а полковникъ подавши руку тѣтцѣ и не довѣряючи майже очамъ своимъ, що мае побôчь себе тоту, котра заняла мѣсце въ его серцю, вѣвъ дамы до табору, котрый чимъ разъ яснѣйше ôдбивавъ ся на сѣрôмъ степѣ и пригадувавъ собою Востокъ, и житье его повне поезiи, его любовъ, повну огня, глубоку и бурливу.

III.

Закимъ дôйдуть они до шатеръ, придивѣмъ ся житю того Бедуина украиньского, щобысьмо могли пересвѣдчити ся, якъ урядивъ ôнъ его и чи мавъ досыть причинъ полюбити се мѣсце, де чувъ себе такъ свобôднымъ и зъ ôдки зъ якоюсь гордостiю глядѣвъ на дрôбнй забѣги людскй и пустоты, и еще дрôбнѣйшй утѣхи людского товариства.

Вандрôвче помешканье полковника, складало ся зъ кôлькохъ шатеръ рôжнои величины, за порядкомъ уставленыхъ. Всѣ були зробленй зъ полотна, выбѣленого дощемъ и вѣтромъ степовымъ, пôдшиванй штучно и умѣетно ставлянй. Въ серединѣ бувъ найбôльшiй, въ котрôмъ мешкавъ самъ полковникъ. Дѣлила го на двѣ части проста стѣна, уряджена зъ кôлькохъ мôцныхъ палѣвъ, обтягненыхъ на обѣ стороны полотномъ. Часть звернена на всхôдъ, замкнена зô всѣхъ сторôнъ, составляла покôй досить обширный зъ двома ôкнами, прислонеными фиранками. Покôй сей мавъ зазвычай но видъ жовнярскiй. Лôжко зô свѣжого сѣна, шкôрою лосевою прикрыте, шкôряна подушка, а на стѣнѣ много рôжного оружiя, ·отъ, и все прибранье.

Нынѣ покôй сей бувъ прибраный мовь найкрасша гостинна палата. Цѣлый выложеный дорогимъ турецкимъ дываномъ, стѣны окрытй були матерiею, два лôжка зъ пышными матерацами стояли у боку, у стелѣ высѣли двѣ лямпы алябастревй а на середнôй стѣнѣ богате зеркало, пôдъ котрымъ стоявъ стôлъ прикрытый аксамитомъ и заложеный всякими приборами до туалеты. Друга часть, отворена на западъ, становила мовь бы галерiю, прикрыту широкимъ, плоскимъ дахомъ, опертымъ на четырохъ тонкихъ стовпахъ, до котрыхъ присиленй були фиранки.

Галерiя ся, то улюблене мѣсце полковника, туть крывъ ся ôнъ звычайпо передъ спекою, туть сидѣвъ днями цѣлыми и читавъ. Нынѣ и та часть шатра, богато прибраного, ôддана була на услугу пань. Призначивши такъ для ныхъ цѣле шатро, велѣвъ полковникъ добудовати еще два малй для прислуги.

Самъ полковникъ перенѣсъ ся до одного зъ подальшихъ и меншихъ шатеръ, где було легке пôддаше для вѣрного и выпещеного арабчика, котрого привѣзъ зô собою зъ Альепо. Дальше, йшли шатра призначенй для службы, зложенои зъ шѣстехъ козакôвъ, пôдъ проводомъ Семена; на лѣво була помѣщена пекарня, креденсъ и мешканье для слугъ кухонныхъ. Дальше йшли пôддаша, о котрй такъ дуже дбае Михайло и где стояли конѣ повозовй фѣрманьскй и козацкй. Въ тôмъ мѣсци була зъ великимъ трудомъ выкопана керниця.

Все то займало значну просторонь, все було въ найбôльшôмъ порядку и чистотѣ и ôдъ пôвночи охоронене кôлькома стыртами сѣна, котрй въ каблукъ, одна при другôй уставленй, ломили силу остроти вѣтру. Було тамъ и добре и весело всѣмъ. Добре, бо панъ добрый бувъ, не много потребовавъ для себе, бо памятавъ о товаришахъ своихъ, бо хотяй самъ сумный, хотѣвъ, щобы другимъ весело було. А всего було тамъ до волѣ. И птиця домова и дичина въ степѣ убита, и коровъ кôльканайцять давало молоко, стадо барановъ

тымчасомъ народъ гине зъ голоду и нужды. Зима сегорôчна заповѣла Франціи страшну нужду, яка жде хлѣборобôвъ французкихъ слѣдуючого року. Забѣги правительства, щобы въ парламентѣ выпросити кредитъ на запомоги для потерпѣвшихъ ôдъ зимы, знаходять сильну опозицію.

Италія пôдносить ся на ноги. Рудині заводить ощадности де може, а заразомъ старає ся о скôлько симъ о порозумѣнье зъ Франціею. И зъ одной и зъ другои стороны справа та не находить опозиціи. Италія въ союзѣ зъ Франціею моглабы ся двигнути значно. Чи двигне ся однакъ? Буде то залежати ôдъ того, чи опозиція схоче хоть бы разъ вернути до розуму и не интерпельовати вѣчно министра о его ôдносины до державы, зъ котрою союзъ бувъ бы спасеннымъ для Италіи. Опозиція италійска звычайно выступає тамъ, де ходить о найжизненнѣйшû для державы рѣчи.

Страхъ, якъ голосно говорять о силѣ Россіи *Петербургскіе Вѣдомости*: Наша граница зъ Турціею — говорять они — давнѣйше такъ невыгôдна зô взглядôвъ стратегичныхъ, теперь стала ся сильною и не доступною. Наше становище на Кавказѣ и въ краю закавказкôмъ грôзне и могуче; загаломъ Кавказъ, котрый перше пожиравъ стôлько войска, теперь єсть величезнымъ нашимъ фортомъ, зъ которого войска дѣлати можуть на всѣ стороны. Та сила не зменшить ся, єсли одна часть войска буде перенесена на западъ царства, котре граничить „зъ могучимъ сусѣдомъ". Мова туть о Нѣмцяхъ. То дивно однакъ, чому Россія, котра зъ одной стороны на всѣ стороны манифестує свои змаганя поковеи, такъ сильно дбає о свои границѣ. Нѣмцѣвъ майже бояти ся не ма що, они далекû ôдъ всякои гадки про войну.

---

†

Дръ Людовикъ Виндгорстъ.

Зъ горемъ невысказанымъ передають собѣ католики нѣмецкû сумну вѣсть, що найвѣрнѣйшій зъ найвѣрнѣйшихъ межи ними, перший защитникъ правъ св. Цекви, дръ Людовикъ Виндгорстъ упокоивъ ся. Ударъ сей майже нечаянный горестно ôдбывае ся не лишень на всѣхъ католикахъ нѣмецкихъ, ôдчуе его цѣлый свѣтъ, такъ якъ свѣтъ цѣлый хиливъ голову передъ чеснотами покôйника. Дръ Людовикъ Виндгорстъ уродивъ ся дня 17 сѣчня 1811 р. въ Кальденгофѣ, въ повѣтѣ оснабрикскôмъ. По укôнченю наукъ гимназіяльныхъ посвятивъ ся станови духовному, пôзнѣйше однакъ ôддавъ ся студіямъ правничимъ. Укôнчивши ихъ, осѣвъ яко адвокатъ въ Оснабрику. Въ р. 1847 зôставъ ôнъ совѣтникомъ высшого суду апеляційного въ Целле, въ роцѣ 1849 яко членъ низшои Избы гановерскои, боровъ ся всѣми силами противъ геґемоніи Прусъ. Въ роцѣ 1851 зôставъ выбраный президентомъ Избы гановерскои и въ тôмъ еще роцѣ поклекано го до министерства Шеле. Въ роцѣ 1862 яко министръ правосудія, старавъ ся о примиріе Гановеру зъ Австріею, Въ роцѣ 1865 уступивъ зъ министерства, а по прилученю до прусъ Гановеру, станувъ на чолѣ опозиціи вельфицкои противъ Прусамъ.

Въ роцѣ 1867 выбравъ го округъ выборчій Лингенъ-Меппенъ посломъ до парляменту пôвнôчно-нѣмецкого и до сойму прускогo. Въ интересѣ б. короля гановерского розвинувъ тогды енергичну дѣяльность въ цѣли звернення ему маєтку дому гановерского, и заключивъ въ роцѣ 1867 ôдповѣдну угоду зъ прускимъ правительствомъ. Въ р. 1869 бравъ участь въ конґресѣ свѣтскихъ католикôвъ нѣмецкихъ и пôдписавъ адресъ до епископôвъ прускихъ противъ неомыльности папъ римскихъ. Въ лѣтахъ 1870 и 1871 зъорганизовавъ въ парляментѣ нѣмецкôмъ сторонництво католицке, на котрого чолѣ стоявъ до послѣдной хвилѣ, выступуючи всегда противъ всякимъ уставамъ выятковымъ, въ оборонѣ правъ Церкви католицкои и попираючи щиро и горячо прямованя „Кола польского". Дня 17 сѣчня с. р. обходивъ Виндгорстъ 80 лѣчну рôчницю своихъ уродинъ и зъ тои причины одежавъ зô всѣхъ сторôнъ незчисленû доказы глубокои симпатіи.

Досыть сказати о нѣмъ то, що на дняхъ писала, *Freisinnige Ztg.*, органъ цѣлкомъ противный полїтичнымъ переконанямъ Виндгорста: Немае ôнъ анѣ одного ворога особистого въ райхстагу и въ соймѣ прускôмъ, що значить много у мужа, котрый через 14 рокôвъ горячій бравъ удѣлъ въ борбахъ полїтичныхъ."

Нынѣ дръ Виндгорстъ уступивъ зъ поля своеи дѣяльности но уступивъ якъ пристало на него. Трудячій ся до послѣдной хвилѣ, середъ труду замкнувъ очи и спочивъ на вѣки. Но дѣло, котрому ôнъ давъ починъ, не загине. Зъ зерна, нимъ засѣяного повстануть другû мужѣ, перенятû его духомъ, готовû на все за св. Церковь и еи права. А имя его глубоко записане въ серцяхъ всѣхъ щирыхъ католикôвъ и записане буде ажь до найдальшихъ поколѣнь, бо: „праведникъ не умретъ, а живъ будетъ, и память его отъ рода въ родъ".

Переглядъ Часописей.

Моск. Вѣдомости кидають ся сильно на б. министра финансôвъ Дунаєвского. Отъ що пише згадана часопись: „На Дунаєвского, кто лишень придививъ ся его полїтицѣ, не глядить якъ на Славянина, но якъ на Поляка-станчика, с. є. належачого до того польского сторонництва, котре потрафить зречи ся всего, но не ôдступить ôдъ гадки ôдбудованя старои шляхоцко-клерикальной рѣчипосполитои. Дунаєвскій єсть представителемъ того польского сторонництва, котре сполучить ся зъ кимъ небудь, кобы лишень противъ Россіи, щобы ей ослабити и скрѣпити надѣю востановлення Польщиôдъ моря до моря. Зъ тои то причины, вытерпѣли много русскіи въ Галичинѣ, терпѣли Молодочехи, терпѣли балканьскûй Славяне, котрû мають тôлько ôдваги, що не вырѣкають ся Россіи. Не пôдлягає сумнѣвови, що нѣколи не страдала такъ галицка Русь, якъ пôдчасъ десятьлѣтного володѣня министра Дунаєвского".

Говорити не ма тутъ що богато. Досыть сказати, що пишуть се *Моск. Вѣд.* Ставати тутъ въ оборонѣ тôлько заслуженого дра Дунаєвского, булобы за великимъ пониженьемъ его самого. Кождый знає добре, що все написане въ дневникахъ, якъ *Моск. Вѣд.* именно де йде о справы галицкû, треба противно розумѣти. Мы радилибы, лишень *Моск. Вѣд.*, щобы схотѣли они зъ опѣки выпустити Галицку Русь. Она нѣколи не признавала ся ся до побратимства зъ Россіею и для того не потребовала ся ей вырѣкати. Єсли страдала Русь Галицка, то певно не через министра Дунаєвского а лишень через тыхъ русскихъ, що признають ся до Россіи. Єсли онихъ *Моск. Вѣд.* йде: возьметь собѣ ихъ, мы дамо собѣ рады. Свой знайде свого, а Галицка Русь може выдобуде ся зъ пôдъ крилъ непрошеныхъ опѣкунôвъ.

Русское Слово де громады „великихъ" и достойныхъ „вѣковѣчной славы" галицкихъ „русскихъ" зачислило и Бойка зъ Кошелева, помѣщуючи на переднôй сторонѣ послѣдного числа его портретъ. Вѣдай перебрало ся вже славныхъ мужѣвъ на галицкôй Руси, коли за ними ажь въ Кошелевѣ шукати треба. Єсть чимъ величати ся передъ свѣтомъ и то ще такою личностею, котра за скандалъ въ Церквѣ и пôдбурюванье народа противъ священьства мае на дняхъ ставати передъ судомъ. Яке ѣхало таке здибало.

Дописи.

Въ доказъ своеи безпарціяльности, Редакція сесю допись, прислану ей въ оборонѣ поважного учительского стану, помѣщує безъ змѣны:

Часописи довжнû высказувати правду, розвивати почутье справедливости и простувати блуднû мнѣнія межи суспôльностею. Тому то и прикро подыбувати въ нихъ несправедливый розсудъ, а тымъ бôльше кривдячій невинно много людей найщирше и зъ посвященьемъ трудячихъ ся для загального добра, та для лѣпшои будучности краю.

Въ 44 числѣ *Народнои Часописи* дописуватель Автономъ заатакувавъ сильно народне учительство, а навѣть и цѣле школьництво. Що правда, то належало-бы институціи зъ особами не солидаризовати, бо то навѣть не коньче безпечно для самои институціи, — але въ згададôй „Дописи" безцеремоно достало ся и семинаріямъ и системови шкôльному и цѣлому шкôльництву въ чамбулъ.

Кому єсть знане сельсько-громадске житье, той въ „Автономѣ" чого иншого дочитає ся, нижь було намѣреньемъ Вси. дописувателя; але несвѣдомымъ взаимныхъ ôдношень и обставинъ сельского населения выдати ся може, що той „либеральный" учитель, то неограниченый панъ своеи воли и сила, перемагаюча на умы и души громадянъ, такъ, що своимъ индеферентизмомъ потягає за собою всѣхъ и зводить зъ дороги моральности. Оно такъ не є.

Давно, колись, могло удати ся тое, але теперь учитель того рода не удержавъ-бы ся на селѣ. А, народъ нашъ на стôлько має здорового розсудку, що морального ведения жадає ôдъ когось компетентнѣйшого, якъ сельскій учитель.

Повторю: Amicus magister, sed magis amica veritas. — Хто въ селѣ magister въ повнôмъ и природнôмъ смыслѣ? Не мають ся за такихъ самû теперѣшнû учителѣ, — и сельска суспôльнôсть за такихъ ихъ не узнає. — Бѣдненькій, спрацованый, згрызеный учитель, нѣ добре нѣ зле не може нѣкому учинити, бо вплывы и средства его дуже обмеженû. Онъ плекає въ серцю искорку почутя обовязку, а трудъ его для общого добра ограничує ся лишень стѣнами школы. Для себе нѣчого ôнъ не потребує ôдъ громады, на платнѣ касы ôнъ буджеть свôй основавъ, але єсли хотѣвъбы чого, то лишень для добра школы. Тымъ часомъ подибує самыхъ непріятелѣвъ школы, навѣть въ тыхъ, на котрыхъ найбôльше уповавъ, що они зъ свого характеру будуть помôчнû въ его тяжкôмъ трудѣ. Они для особы учителя бувають ще якъ будь взлядными и дружелюбными, але для школы они часто непріятелями. Зъ того походять всякû невдоволеня, квасы и утрудненя школѣ въ выповненю еи задачи. А якъ ще, борони Боже, вмѣшає ся полїтика, то тогды вже цѣлковита бѣда. Тогды, що ся злого дѣє въ селѣ, всему учитель виновный, мовъ пѣвень въ байцѣ. Скрупулятно слѣдять за его поступками и найневиннѣйшû критикують.

Не сама школа тôлько выховувати може поколѣнья молоде, але спôльно зъ родительскимъ домомъ и пôдъ проводомъ слугъ св. Церкви. Тымчасомъ нынѣ бувае часто школа

и волôвъ пасло ся въ степѣ. Все то зъѣдало дворня, попиваючи ôдъ часу до часу горѣвкою, котра була въ рукахъ Семена, а котрои не позволивъ нѣколи и нѣкому надъужити. Лишень тогды оказувавъ ся слуга той ласкавѣйшимъ, коли панъ позволивъ погуляти, коли вечеромъ наложивши собѣ огонь, и усѣвши при нѣмъ, пускали до кола чарку и при теорбанѣ спѣвали думки украиньскû, котрыхъ тоскна нота несла ся по степѣ розлогôмъ.

До такого то кочовища привѣвъ полковникъ нашû панѣ. Застали они повôзъ вже передъ шатромъ, Михайло выкладавъ вже конѣ, а дѣвки прислужнû зносили при помочи козакôвъ пакунки.

— Такъ одже въ тôй краснôй полотняной палатѣ умѣщуєте насъ наше полковнику — поспитала Калинецка?

— Зробѣть панѣ ласку и пріймѣть шатро се на нôчлягъ. Розгостѣть ся, а єсли чого бракне, то не забувайте, що се пустыня.

— То пустыня, пане полковнику — сказала знову Каминецка, подаючи ему руку — то пустыня, въ котрôй геніи будують для подорожныхъ палаты и тамъ кормлять ихъ солодощами.

Усмѣхнувъ ся полковникъ, стиснувъ легко подану собѣ руку, и ôдôйшовъ.

(Дальше буде.)

зовсѣмъ изольована, а навѣть явно пôдозрѣвана о злу волю.

Зô злого поведеня молодежи внѣ школы не можна ще якъ пише „Автономъ" судити о недостатку карности, бо школа одного дня безъ карности существовати бы не могла. Але инакше житье молодежи въ школѣ, а инакше по за школою, де учителя не ма, а нѣхто зъ старшихъ не старае ся вздержувати молодѣжь ôдъ злого поведеня.

„Автономъ" нарѣкае, що въ Щ. не ôддали ему належного поклону и не ушанували священника. Сельскі дѣти не суть еще на стôлько вправнѣ въ розпознаваню по одежи людскй достоиньства, щобы въ приѣзжôмъ могли ôдъ разу спôзнати священника и привитати. Они и власного Душпастыря ледво знають; а то для того, що учать ся въ школѣ и кôнчать закресъ наукъ, а пароха ледво кôлька разъ на рочнôмъ испытѣ и хиба лишь въ Церквѣ бачили. Много дало бы ся писати о тôмъ предметѣ, але не выпадае и рамы дописи ограниченѣ.

Що до взаимныхъ ôдносинъ школы до дому родительского наведу тутъ лишь одинъ примѣръ. Хлопця прихопленого на грубшôй крадежи завѣвъ учитель до дому ôтця, просячи, щобы по ôтцѣвски его укаравъ. Отець сказавъ: „мае ôнъ красти, то до школы не буде ходити." Хлопцеви була утѣха, а учитель стративъ ученика.

Автократъ.

Зъ Збаража.

Дня 14 марта ôдбуло ся въ Збаражи въ церквѣ парохіяльнôй набоженьство за душу бл. п. Роберта Сасъ Терлецкого, совѣтника Намѣстництва, заходомъ и стараньемъ п. старосты Кавцкого. Спѣвану службу божу ôдслуживъ о. Райтаровскій парохъ зъ Лубанокъ, а тихі службы божі ôдслужили рôвночасно о. дръ Костецкій парохъ зъ Збаража, о. Крупиньскій гвардіянъ оо. Бернардинôвъ и о. Краснопера сотрудникъ. Крôмъ урядникôвъ ц. к. староства и уряду податкового бачили мы мѣщаньство мѣсцеве згромаджене около гарно пристроеного катафалька.

Дня 10 марта згорѣло у насъ двѣ хаты мѣщаньскі причина огню неосторожность — шкода неубезпечена около 600 злр.

Дня 12 марта въ день згорѣло въ Лубанкахъ пов. збараского 5 загородъ селяньскихъ: причина огню неосторожность дѣтей.

Повѣни.

Нынѣ подаемо дальшй вѣдомости о нещастю, яке повѣни на нашъ край, якъ и де инде наводять: Застава криги на Днѣстрѣ вже усунена. Леды рушили, заходить лишень обава, щобы криги не ушкодили мосту на Днѣстрѣ.

Вылевы Дунайця и Рабки нанесли значнй шкоды окрестнымъ селамъ и знищили много мостôвъ.

Висла по нашôй сторонѣ вернула въ звычайнй границѣ. Вода уступае, но страшный видъ спустошеня представляе ся тамъ, де залила она цѣлй села. Хаты и будынки розваленй, товаръ погибъ. На озимину нема що числити. Нужда страшенна.

Дунай прибирае надмѣрно, а низше положенй части Вѣдня цѣлковито залитй. Вчера о годинѣ 10 рано бувъ Дунай майже вôльный ôдъ криги, коли наразъ прійшла страшна филя, нищачи все по дорозѣ. Кôлькохъ фѣрманôвъ, знаходячихъ ся зъ кôньми на берегу, где зсыпували вывоженый снѣгъ, знайшло ся на разъ въ водѣ. Зъ трудомъ лишень зможено ихъ выратовати. Всѣ магазины и робôтнѣ товариства плавбы пôдъ водою. Многй слюзы завалили ся. Вода забрала зô собою 15 човенъ ратунковыхъ, а на поверхнѣ достеречи можна плоты, доски и цѣлй дерева вырванй зъ корѣньемъ.

Не меншй шкоды нанесли повѣни и въ Нѣмцяхъ, именно въ Познанщинѣ и Шлезку. Вылили тамъ рѣки: Верещица, Низа, Фриґа, Просна и Варта. Станъ Варты выносить 13 стôпъ по надъ зеро и залитыхъ есть много улиць въ Познани. Въ долѣшныхъ частяхъ Познаня сотки родинъ безъ даху и притулиска. Въ повѣтѣ Косьминьскôмъ (въ Познаньскôмъ) вылили: Орля, Охля и Рдзонца. Загаломъ всѣ рѣки Прусь западныхъ и восточныхъ выступили съ корыта.

Страшный видъ представляе часть Варшавы, водою залита. Кôлкадесять людей вывозять мешканцѣвъ зъ загроженыхъ домôвъ. Всѣ села по правôмъ боцѣ рѣки стоять пôдъ водою и полученье зъ ними перерване.

Послѣднй вѣсти доносять о загальнôмъ зниженю ся воды. Дальшихъ вылививъ обавляти ся не можна, но чижь малй вже сй нещастя, якй постигли насъ до теперь.

Послѣднй вѣсти.

О страшнôй нуждѣ въ Ирляндіи довѣдали ся Англики зъ устъ самого намѣстника Ирляндіи льорда Зеляндъ. На банкетѣ ирляндскихъ членôвъ Товариства запомоги, заявивъ льордъ, що въ кôлькохъ лишень мѣсцевостяхъ число осôбъ, котрй треба заосмотрити въ поживу, выносить 9.968, крôмъ дѣтей, зъ котрыхъ около 28.000 конечно тра заосмотрити въ одѣжь найпотребнѣйшу.

До того въ западныхъ частяхъ Ирляндіи мусить товариство запомогъ ратувати около 14.000 родинъ зъ голоду. Загальне число потребуючихъ пôдпомоги выносить 99.000 осôбъ.

Того тыжня прибуде до Берлина на кôлькадневый побутъ король греческій, а опôсля поѣде до Копенгаґи.

Царска родина рос. мае небавкомъ поѣхати Криму и выжидати тамъ повороту в. князя до Юрія зъ Альжиру. В. князь поверне на свята великоднй н. ст. въ маю. Царство замешкають зъ замку Ливадія.

Кроника.

— **Анкета въ справѣ жидôвъ.** Є. Е. п. Намѣстникъ призвавъ предсѣдательство жидôвскои вѣроисповѣдной гмины въ Краковѣ, до удѣлу въ анкетѣ, котра мае зôбрати ся нынѣ въ намѣстничествѣ, а на котрôй мае бути уложеный проектъ статуту для жидôвскихъ вѣроисповѣдныхъ гминъ въ Галичинѣ.

— **Нова Церковь** мае бути збудована зъ твердого матеріялу въ Гнилôй, перемышлянского повѣту; заходомъ мѣсцевого властителя П. О. Коцовского. Будôвля почне ся вже сего лѣта.

— **Магистратъ мѣста Львова** подае до вѣдомости, що зъ початкомъ року шкôльного 1891/2 буде опорожненыхъ около 275 мѣсць въ войсковыхъ закладахъ науковыхъ вôльныхъ цѣлкомъ, або по части ôдъ оплаты. Зъ числа того припадае: 30 мѣсць на вôйсковый дôмъ сиротъ, 170 на першій, а 25 на третый рôкъ войсковои низшои школы реальнои, а въ конци 50 мѣсць на першій рôкъ войск. академіи въ Wiener Naustadt и техничну академію войскову у Львовѣ.

— **Огонь** вспыхнувъ дня 12 с. м. въ Хелмци, оселѣ коло Нового Сонча. Згорѣло 29 хатъ, а 90 будынкôвъ господарскихъ. Шкоду обчисляють на 250.000 злр. зъ котрыхъ меньша часть обезпечена. Въ огни згибло 19 штукъ худобы, много овецъ, свинь, псôвъ, крôмъ того надъ 20 людей ôднесло менше або бôльше тяжкй ушкодженя. Причиною нещастя була неосторожность.

— **Сѣмъ случаѣвъ смерти** голодовои притрафило ся въ Парижи пôдчасъ послѣднихъ десяти днѣвъ. Въ тягу зимы було случаѣвъ такихъ бôльше.

— **Кондукторъ почтовый** Стѣхный доставъ срѣбрный крестъ заслуги.

— **Поліція львôвска** потягнула въ Недѣлю до ôдвѣчательности кôлькохъ купцѣвъ, котрй выступили противо пошанованя Недѣлѣ. У насъ по мѣсточкахъ, если бы такъ хотѣла поліція завинути ся, то мусѣлабы хиба всѣхъ крамарѣвъ замкнути до арешту, божь торгъ недѣльный не устае цѣлкомъ.

— **Зъ Царства польского** выбирае ся до Бразиліи и Николай Глинка и о. Жигмонтъ Хелминьскій, а то щобы допомочи до повороту тымъ емигрантамъ, котрымъ вже падоѣла Америка. Здаесь, що такихъ буде не мало.

— **Нынѣ** (въ понедѣлокъ) зачинають ся въ монастырѣ оо. Василіянъ у Львовѣ упражненя духовнй для священникôвъ нашихъ всѣхъ трехъ діецезій. Упражненя тй уряджені суть стараньемъ новозавязаного товариства св. апостола Павла. До участи зголосило ся бôльше священникôвъ, упражнень удѣляти буде о. Є. Ломницкій молодый рефор. Василіянинъ.

— **Рада мѣста Львова** ухвалила въ справѣ маючого ся будовати помѣщеня для лѣкарского выдѣлу при Университетѣ, крôмъ субвенціи 30,000 зр. признанои вже передъ тымъ для тои цѣли, доплатити ще Правительству 20,000 зр. яко еквивалентъ за ґрунтъ обѣцяный пôдъ будôвлю, котрои мѣсто близько головного шпиталя не мае, а зъ причины дороженя ся властителѣвъ поблизкихъ, набути не може.

Зъ Петербурга доносять до заграничныхъ дневникôвъ, о зловленю въ Костромѣ ославленного нигилисту Деґаева, котрый убивъ начальника тайнои российскои поліціи Судейкина. 8 лѣтъ годѣ его було поліціи выслѣдити, мимо того, що ажь 10.000 рублѣвъ за то було правительствомъ назначено. Кто однакъ знае чи сей поймапый єсть дѣйстно Дегаевомъ? Кôлькохъ вже брано за него, и показало ся потôмъ, що поимщики ошибались Не дуже то лестне свѣдоцтво о ловкости российской поліціи.

— **Льондинъ** приготовуе ся до величавого принятя цѣсаря Вильгельма, котрого прибутя тутъ надѣють ся. Членъ рады Вилиамсонъ пропонуе цѣсареви врученье адресы въ Guildhall. Имовѣрно дôстане цѣсарь такожь почетне горожаньство.

— **Перша парова фабрыка обуви** завязала ся у насъ въ Краковѣ. П. Доряньскій и Спôлка дôставши замовленя на бôльше якъ тысячь паръ чобôтъ для войска завели таку фабрику.

Вѣсти епархіяльнй.

Аеп. Львôвска.

Презенту на Доброводы одержавъ о. Ант. Алиськевичь.

Кан. институованй оо.: Ант. Рудницкій на Дитятинъ, Стеф. Городецкій на Вербилôвцѣ, Теоф. Горникевичь на Витвицю, Вас. Молчко на Сервиры, Петро Радзикевичь на Вишенку малу, Єронъ Кмицикевичь на Фрагу.

Завѣдательства одержали оо.: Вол. Розлуцкій зъ Дитятина въ Козôвцѣ, Вол. Шенкирикъ зъ Плѣснянъ въ Урлевѣ, Сим. Винявскій зъ Вишенки въ Чижиковѣ, Іос. Рыбакъ зъ Вербиловець въ Плѣснянахъ, Ник. Курбасъ зъ Витвицѣ, въ Говѣевѣ.

Введеный о. Іоанъ Редкевичь за проповѣдника при архикатедральнôй церкви у Львовѣ.

Консисторія вставилась до намѣстництва о платню зъ фонду религійного для прив. сотрудника въ Новосѣлкахъ-ленчь.

Конкурсъ розписанъ митр. Ординаріятъ на одно мѣсце ґреміяльного крилошанина при митр. капитулѣ львôвскôй зъ платнею 945 зр. и вôльнымъ помешканьемъ. Поданя, заосмотренй въ потрѣбнй документы, мають кандидаты лично предложити митр. Ординаріятови до 20 марта с. р.

Торгъ збôжемъ.

16 марта	Львôвъ	Тернопôль	Пôдволочиска	Ярославъ
Пшениця	8.——8.25	7.85—8.10	7.60—8.—	8.——8.45
Жито	5.85—6.20	5.60—6.—	5.40—5.90	6.——6.35
Ячмѣнь	6.——6.75	5.25—7.—	4.85—6.50	5.75—7.25
Овесъ	6.——6.70	5.80—6.35	5.75—6.20	6.20—7.—
Горохъ	6.20—9.75	6.——9.—	6.——8.50	6.30—9.75
Выка	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Рѣпакъ	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Хмель	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Конюшина чер.	42.—52.—	42.—52.—	45.—51.—	45.—52.—
Конюшина бѣла	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Оковита	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.

Хмель ôдъ —·— до —·— за 56 кильо.

Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco Львовъ ôдъ —·— до —·— зл.

Одвѣчательный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

Заведенье гигiенично-диететичне
ЛЬЕОПОЛЬДА ЛѢТЫНЬСКОГО у ЛЬВОВѢ

удержує на складѣ въ своѣй конторѣ при улицѣ Валовôй ч. 14:

Знаменитû вина лѣчничû

хемично пробованû, найлѣпшого сорта, зъ перворядной фирмы Г. Richier-а зъ Bordeaux, теперь на складѣ:

Малаґа	*цѣла фляшка по*	. .	*3 зр.*	*— кр.*
„	*пôвъ „ „*	. .	*1 „*	*60 „*

Вина червенû Bordeaux.

Ludon	*зъ р. 1888 фляшка по*	.	*3 зр.*	*— кр.*
St. Julien	*„ 1888 „ „*	. .	*3 „*	*25 „*
St. Emilio	*„ 1887 „ „*	. .	*3 „*	*50 „*
St. Estéphe	*„ 1884 „ „*	. .	*4 „*	*— „*

Cognac курацiйный:

правдивый французскій въ оригинальныхъ фляшкахъ:

цѣла фляшка		*3 зр.*	*50 кр.*
пôвъ „		*2 „*	*— „*

Cognac Fine Champagne

цѣла фляшка		*7 зр.*	*— кр.*
пôвъ „		*3 „*	*60 „*

Наведенû вина и коняки высылає на кожде замовленье за **побраньемъ почтовымъ** (числячи якъ найдешевше за опакованье):

Заведенье гиґiеничне Льеопольда Лѣтыньского
у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14.

!Краєвû!

чисто льнянû выробы корчиньскû.

а именно:

Полотна, Вебы, дымы, Обрусы, Серветы, Ручники, Хустки до носа и т. д., суровû и апретованû, поручає въ велукôмъ выборѣ по найтаньшихъ цѣнахъ и въ найлучшôмъ родѣ

Центральный Складъ Полотень
Перв. Гал. Товариства для краєвого промыслу ткацкого
Пôдъ **„Прядкою“** у Львовѣ,
пляцъ Марiяцкій, ч. 1.
!Цѣнники и прôбки франко!

Краєвû выробы. Краєвû выробы.

ГАЛИЦИЙСКIЙ
БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

почавши ôдъ 1 лютого 1890 поручає

4% АСИГНАТЫ КАСОВИ
въ 30 дневымъ выповѣдженьемъ
$3\frac{1}{2}$% АСИГНАТЫ КАСОВИ
въ 8 дневымъ выповѣдженьемъ всѣже знаходячû ся въ обѣзѣ
$4\frac{1}{2}$% АСИГНАТЫ КАСОВИ
въ 90 дневымъ выповѣдженьемъ, будуть опроцентованû почавши ôдъ дня 1 мая 1890 по 4% въ дневнымъ терминомъ выповѣдженя.

Львôвъ, дня 31 сѣчня 1890. **Дирекцiя.**

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. упр. гал. акц.
БАНКУ ГИПОТЕЧНОГО

купує и спродає

всякû ефекта и монеты

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшôмъ, не числячи жадной провизiи.

Яко добру и певну льокацiю поручає:

- **$4\frac{1}{2}$%** листы гипотечнû.
- **5%** листы гипотечнû премiованû.
- **5%** листы гипотечнû безъ премiи.
- **$4\frac{1}{2}$%** листы Тов. кредитового земс.
- **$4\frac{1}{2}$%** листы Банку краєвого.
- **$4\frac{1}{2}$%** пожичку краєву галицку.
- **4%** пожичку пропинацiйну галицку.
- **5%** „ „ буковиньску.
- **$4\frac{1}{2}$%** пожичку угорской желѣзной дороги державной.
- **$4\frac{1}{10}$%** пожичку пропинацiйну угорску.

4% угорскû Облигацiи индемнизацiйнû,
котрû то паперѣ контора вымѣны Банку гипотечного всегда купує и продає **по цѣнахъ найкористнѣйшихъ.**

Увага: Канторъ вымѣны Банку гипотечного прiймає ôдъ Вп. купуючихъ всякû **выльосованû, а вже платнû мѣстцевû** паперѣ цѣннû, якъ также **купоны за готôвку, безъ всѣлякой провизiи, а противно замѣсцевû,** лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляє новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ, за зворотомъ коштôвъ, котрû самъ поносить.

!! Даромъ !!

с

и оплачено высылаю мôй цѣнникъ **Суконъ** мужескихъ зъ поученьемъ якъ має ся самому собѣ брати мѣру — **сукно** власного выробу. Взоры и моднû картоны. Наймоднѣйше, найтревальше и найдешевше.

Цѣлковитû убраня, менжиковы, пальтоты лѣтнû зъ сукна и шевiоту ôдъ 10 зр. и высше. Поручательство въ тôмъ, що не ôдповѣднû рѣчи принимаю назадъ.

Агенты всюда пошукованû.
Фабрика суконъ мужескихъ.
KAROL BEER, Troppau, öster. Schlesien,

Котелъ
паровый

урядово выпробованый, о силѣ $1\frac{1}{2}$ коня,
заразъ до спродания.
Близша вѣдомôсть у Льеопольда Литыньского, улиця Пекарска ч. 21 у Львовѣ.

Торговля товарôвъ желѣзныхъ
ЯКОВА САХСЕНГАВЗА
у Львовѣ ул. Краковска ч. 19

поручає:

Всякû предметы желѣзнû, а именно:
Всякû предметы кухоннû, господарскû, знаряды домовû, ваги и т. др.
Все въ найлѣпшôмъ родѣ и по цѣнахъ найнизшихъ.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.